

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 14. szám

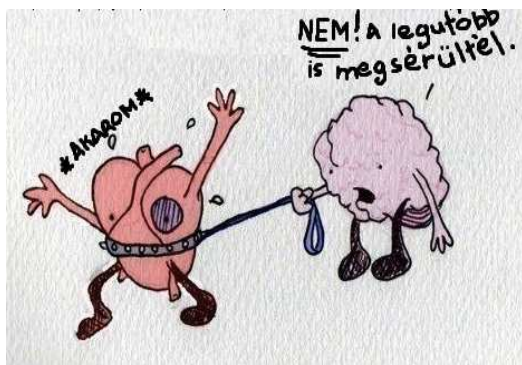
2013. szeptember 02.

Szívből vagy okosan?

Életünk során folyton döntésekre kényszerülünk. Már gyerekként is döntéseket hozunk, bár legtöbbször ezeket még a felnőttek befolyásolják. Aztán eljön az idő, amikor már tudatosan, legjobb belátásunk szerint mi magunk döntünk saját sorunk felől. Tehetjük ezt úgy, hogy pillanatnyi megérzésünkre hallgatunk, de tipródhatunk hosszú napokig, vagy akár hetekig is. Mérlegre tesszük a felkínált lehetőségeket, esetleg kikérjük számunkra fontos emberek tanácsát. De mindig van egy pont, amikor nincs tovább. Igent, vagy nemet kell mondanunk. Előfordul, hogy már a döntésünk pillanatában rájövünk, hogy jól vagy rosszul választottunk. De legtöbbször csak az idő múlása igazolja a választásunk helyességét.

Azt hiszem, egyetért velem a Kedves Olvasó, hogy dönteni, a felkínált lehetőségek közül választani soha nem egyszerű. Magánemberként sem az, de közéleti személyiségek esetében a döntés felelőssége hatványozódik. Ne menjünk messzire, gondoljuk ezt át például szakszervezeti vonatkozásban. A szakszervezetek általában alulról építkező szervezetek, legalábbis a Vasutasok Szakszervezete esetében ezt bizton állíthatjuk. Amikor alapszervezeti tisztségviselőinket választjuk ki, egy kis közösség érdekeit vesszük figyelembe. Aztán ahogy haladunk a szervezeti ranglétrán, a választás felelőssége egyre inkább nyomja a vállunkat. Hiszen egy szervezet első számú vezetőinek személye már az egész szervezeti életre befolyással van. S nemcsak a szervezetet tömörítő egyének, de a külvilág számára is mérvadó. Azt, hogy jól vagy rosszul választunk-e adott esetben, a megválasztott vezető döntései is befolyásolják, mert vele szemben bizony elvárásaink vannak. Elvárjuk, hogy a döntéseik visszatükrözzék a beléjük vetett bizalmat.

Azonban azt is gondoljuk végig, hogy a döntés meghozatala számunkra sem egyszerű. Vegyük a jelenlegi példát, a 2013. évi bérintézkedésről szóló megállapodást. Ilyen esetben nem beszélhetünk egyszemélyes döntésről, testület adja meg a felhatalmazást az aláírásra. A döntés súlya bár megoszlik, a teher cipelése egyéni függő lehet. Vajon jól döntött-e a testület, amikor rábólintott az aláírásra, mert az mindenki előtt világos, hogy 2.4% nagyon kevés. De mi történik, ha nincs megállapodás? A nulla százalék lehetőségét és talán egy-két százaléki pluszt állíthatunk szembe egymással. Mérlegeltünk, döntöttünk, és vállaljuk – többek között én is – a felelősséget.

Nem volt könnyű döntés, de a lehetőségek behatároltak voltak, és meggyőződésem szerint két rossz közül a jobb mellett voksoltunk. Az eszünkre hallgattunk, nem a szívünkre. De mi van, ha olyan döntés elé kerülünk, például személyi kérdésekben, amikor az érzelmeink is befolyásolhatnak? Az a jó, ha a megérzéseinkre, netán érzelmeinkre hallgatunk, vagy az, ha az eszünkre? Azt hiszem, ideje, hogy összeismerkedjenek. Mármint a szívünk és az eszünk.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Képriport egy oktatásról

Augusztus utolsó hetében továbbképzésre utaztak a záhonyi képviselő tisztségviselői Zamárdiba. A három napos rendezvényen a debreceni titkárokkal együtt hallgattuk meg az előadásokat, a Vasutasok Szakszervezetének vezetőit, és megbeszéltük közös dolgainkat. A két területi képviselő vezetőjével, Juhász Tibornéval és Suszter Csabával az élen külön csoportokban is sorra vettük saját régióink ügyes-bajos problémáit, nem feledve a sikereket és a még függőben maradt tennivalókat sem – mindkettőből találhatunk bőven.

A csoporton belüli megbeszéléseinken – melyek között soros titkári értekezlet is helyet kapott – a viták ellenére kiderült, mi, záhonyiak továbbra is „egy csapatban focizunk”, és nem csak szervezetileg, mert a csapat szelleme is az összetartozás hangulatát idézte. Hogy mindez összejöhetett, szükség volt azokra a csapattagokra, akik mesterei rejtett tartalékaink, téli álmot alvó gondolataink felszínre hozásának. Ennek köszönhetően többségünk bátran felvetette gondjait, esetleges hiányérzetét a mindennapokkal és a ritkábban előforduló helyzetekkel kapcsolatban egyaránt. Sajnos választ nem kaphattunk minden kérdésre, ami természetes, hiszen vannak talányok, melyek megfejtéséhez kevés az értelem és a logika, idő is kell a válaszhoz.

Természetesen sokat tettek a válaszok megtalálásáért szak-szervezetünk vezetői, Papp Zoltán elnök, valamint Bodnár József, dr. Kotter József és Meleg János alelnökök is. Sajátos, személyükre jellemző módon, egymást kiegészítve igyekeztek rámutatni a mértek okaira, úgy a nemrég valóság-

gá lett béremelés, mint a folyamatos munkát kívánó érdekvédelem, vagy a tagszervezés területein. Ebben segítségükre voltak Szabó Gyula Forgalmi, és Zlati Róbert, a Cargo Szakmai Képviselő vezetői, de tájékoztatót hallhattunk Kondor Norbertől, a Központi Munkavédelmi Bizottság elnökétől is.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ahhoz, hogy értsük egymást, az írásbeli kapcsolattartás, esetleg a telefon is elég lehet, de hogy megértsük egymást, feltétlen szükség van a személyes kapcsolatokra, sőt, némi érzelmi kötődésre. Márpedig egy szakszervezet nem működhet csupán száraz munkamegosztáson, a közösség erejére is szükség van. A felmerülő problémák megoldása lehetetlen anélkül, hogy ne gondolkodnánk minél több kérdéstről hasonlóan, a fontosabbakban pedig valamilyen szintű egyetértésben. Amihez alapfeltétel a minél több személyes kapcsolat, gondolataink, véleményünk kicserélése, közelítése, amire jó alkalom volt ez a három nap.

Mielőtt az eszünket tornáztatnánk, hallgassuk meg azt is, mit diktál a szívünk. De mindenkire szükség van: Akik hallják egymás szívét, azok örömmel várják a következő lehetőséget az együttgondolkodásra, akik leragadtak a szintiszta logikánál, azokra az együttműködésben számíthatunk. Bízva abban, hogy legközelebb már nem csak gondolkodni tudunk együtt.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Gondolatok béremelés után

Sok támadás éri a szakszervezeteket az idej béremeléssel kapcsolatban. Én azt mondom, mindenki maga döntse el, megtett-e mindent annak érdekében, hogy az érdekvédők a lehető legtöbbet tudják kiharcolni a beígért semmihez képest.

Köszönet valamennyi szakszervezeti tagnak, akik nélkül a 2,4 % béremelés, az egyszeri bruttó 25000 Ft-os juttatás, és az önkéntes nyugdíjpénztári tagok részére a havi fél százalékos befizetés nem jött volna létre! Mert ha mi, szakszervezeti tagok nem vagyunk, súlytalanok lettek volna szakszervezetünk vezetőinek szavai a tárgyalóasztalnál. Azon kollégáink, akik csak bírálják, és a hátunk mögött megbújva várják a sült galambot, ilyenkor dörzsölik a markukat, és szemünkbe röhögve mondják, hogy nekik egy százalékkal nagyobb a bérük. Vajon meddig tűrjük ezt?

Ha csak a szomszédos Romániát nézzük, ott egyetlen törvénnyel megoldották: Náluk a munkavállaló dönthet, hogy valamelyik szakszervezet tagja akar lenni, vagy a tagdíjnak megfelelő összeget egy közös alapba fizeti be. Itthon nekünk, szakszervezeti tagoknak kell tennünk annak érdekében, hogy a potyautasokat meggyőzzük, csatlakozzanak hozzánk. Nem engedhetjük meg, hogy a vasút vezetésével folytatott tárgyalások során a nem tagok létszámát emlegessék, nem engedhetjük meg, hogy a Kollektív Szerződés vívmányait ingyen megkapja bárki!

Szakszervezeti tagok, ébressz!

Keressük meg azon kollégáinkat, akik még nem csatlakoztak hozzánk, és tegyük fel nekik a kérdést, hogy miért potyáznak?

A választ remélem, hamarosan megkapjuk.

Pokolné Tünde

HUMORSAROK

TAPSI HAPSI

Híres nyúltenyésztő szomszédjába költözik egy ember nagy német juhász kutyával. Összebarátkoznak, a nyúltenyésztő dicsekszik egyik nyulával, mert mindenféle díjakat nyert. Egy reggel látja az új szomszéd, hogy a kutya szájában a szomszéd díjnyertes nyula, döglötten. Nem akarna összeveszni a szomszédal, ezért fogja a nyulat, megmossa, megszáritja, és a változatlan barátság jegyében visszacsempészi a ketrecbe. Jön a szomszéd, és búslakodva mondja:

– Megdöglött a díjnyertes nyulam.

– Hát ez nagyon szomorú.

– Nem is ez a baj, hanem az, hogy már elástam a kertbe, és képzeld, most meg megint itt van a ketrecében...

LOBBY LADY

Tudod drágám, mindig kíváncsi voltam, hányszor csaltál meg – mondja a férfi a feleségének.

Hát jó, bevallom, hogy háromszor – mondja a feleség. – Elmesélnéd, édesem? – kérdezi a férj.

– Emlékszel, amikor nem kaptunk kölcsönt az építkezésünkhöz? A bankigazgató felajánlotta, hogy...

– Értem, ez szép gesztus volt tőled, de melyik volt a második eset?

– Emlékszel, amikor beteg voltál és nem volt elég pénzünk a műtetre? Akkor az orvos felajánlotta...

– Ez is nagy áldozat volt részedről, és mi volt a harmadik?

– Hááát... Emlékszel, amikor a golfklub elnöke akartál lenni?

– És akkor hiányzott még tizenhét szavazat...

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu